

آشنایی با شاعر ملی ایران حکیم ابوالقاسم فردوسی و شاهنامه:

حکیم ابوالقاسم فردوسی در سال ۳۲۹ هجری در روستای طبران «طبران» طوس به دنیا آمد. پدرش از دهقانان طوس بود که ثروت و موقعیت قابل توجهی داشت. وی از همان زمان که به کسب علم و دانش می پرداخت، به خواندن داستان هم علاقه مند شد و به تاریخ و اطلاعات مربوط به گذشته ایران عشق می ورزید. همین علاقه به داستانهای کهن بود که او را به فکر انداخت تا شاهنامه را به نظم در آورد.

اشعار فردوسی :

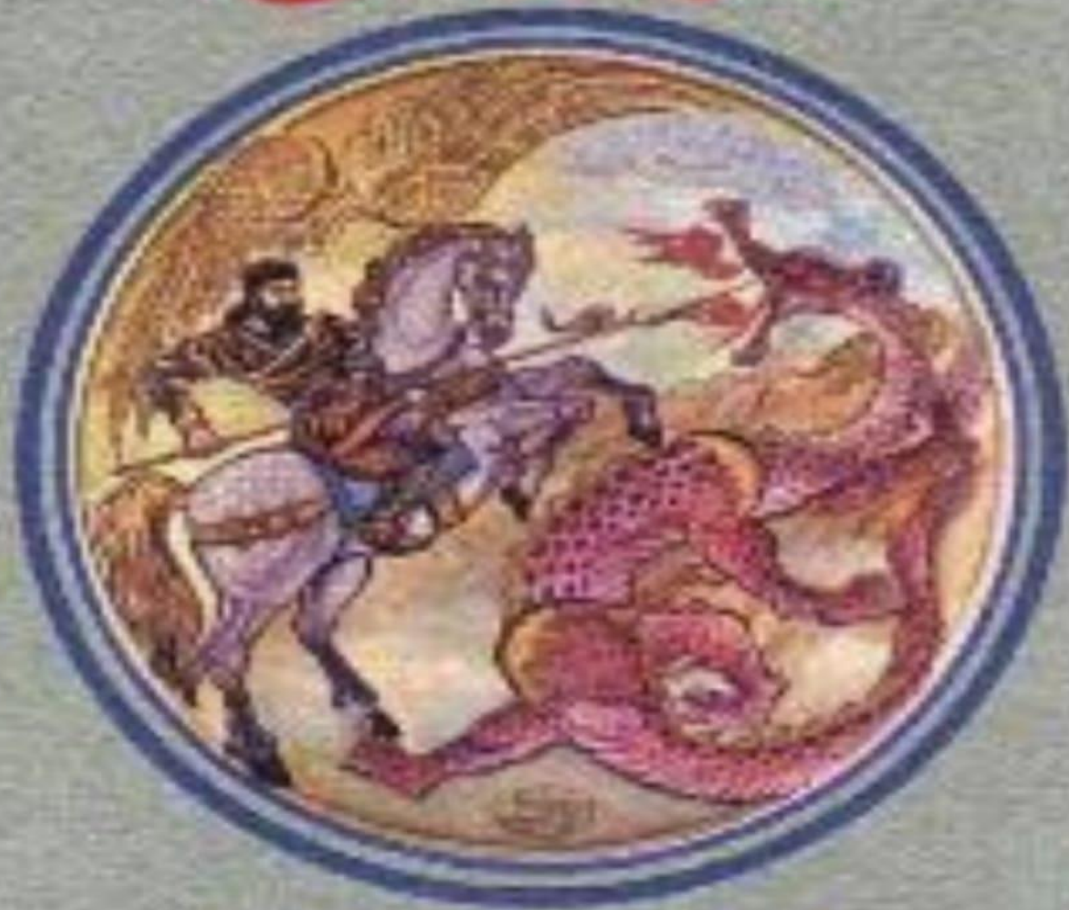
بسی رنج بردم بدین سال سی
عجم زنده کردم بدین پارسی
پی افکندم از نظم کاخی بلند
که از باد و باران نیابد گزند
بناهای آباد گردد خراب
ز باران و از تابش آفتاب

آثار معروف او شاهنامه است که در آن، تاریخ زندگی شاهان ایران به شعر آمده است. مورخین گزارش کردند او تمام اموالش را در این راه صرف کرد. قبل از فردوسی کسانی مثل مسعودی مروزی و دقیقی نیز شاهنامه سروده بودند. تاریخ می‌گوید، وقتی فردوسی چهل ساله بود، دقیقی، شاعر ایرانی، سال‌ها قبلش به شعر در آوردن تاریخ ملی ایران را شروع کرده بود و پیش از اتمام این کار، به دست غلامش کشته می‌شود. فردوسی تصمیم به تکمیل کار او می‌گیرد و تاریخی که به دست ابومنصور، حاکم طوس فراهم و شامل تاریخ شاهان قدیم ایران و سرگذشت قوم ایرانی بود را به شعر در می‌آورد. بنابراین، تاریخ ابومنصور معروف به شاهنامه منصوری، عمده‌ترین منبع سرودن شاهنامه فردوسی شد. او در سال ۳۷۰ این کار را شروع و در سال ۴۰۰ به پایان رساند.

شاهنامه :

فردوسی سرودن شاهنامه را تنها به دلیل علاقه شخصی و حتی سالها قبل از آن که سلطان محمود به سلطنت برسد، آغاز کرد اما وقتی فردوسی شاهنامه را به محمود غزنوی تقدیم که جوایز شایسته ای نگرفت اما علت دقیق اینکه شاهنامه مورد پسند سلطان محمود واقع نشد، درست معلوم نیست. فردوسی از این بی اعتنائی سلطان محمود برآشفت و چندین بیت در هجو سلطان محمود گفت و سپس از ترس مجازات، غزنین را ترک کرد و مدتی در شهرهای هرات، ری و طبرستان متواری بود و از شهری به شهر دیگر می رفت، تا آنکه سرانجام در زادگاه خود «طوس» درگذشت. فردوسی را در شهر «طوس» و در باغی که متعلق به خودش بود، به خاک سپردند. در تاریخ آمده است که چند سال بعد، سلطان محمود از رفتاری که با آن شاعر آزاده کرده بود، پشیمان شد و به فکر جبران گذشته افتاد و فرمان داد تا ثروت فراوانی را برای او از غزنین به طوس بفرستند و از او دلجویی کنند. اما روزی که هدیه سلطان را از غزنین به طوس می آوردند، جنازه شاعر را از طوس بیرون می بردند. از فردوسی تنها یک دختر به جا مانده بود که او نیز هدیه سلطان محمود را نپذیرفت.

شاهنامه فردوسی

شاهنامه از حدود شصت هزار بیت تشکیل شده و دارای سه دوره اساطیری، پهلوانی و تاریخی است.

روایت نبرد خوبی و بدی است و پهلوانان، جنگجویان این نبرد دائمی در هستی اند. جنگ کاوه و ضحاک ستمگر، کین خواهی منوچهر از سلم و تور، مرگ سیاوش با دسیسه سودابه و . . . همه حکایت از این نبرد و ستیز دارد.

آثار هنری :

آثار هنری مختلفی در حوزه نقاشی، مینیاتور و آثار دیگری از جمله فیلم سینمایی فردوسی که در سال ۱۳۱۳ به تهیه‌کنندگی عبدالحسین سپنتا، نمایش‌نامه‌ای به نام دیباچه نوین شاهنامه، نوشته بهرام بیضایی از سروده‌های فردوسی ریشه گرفته‌اند. او توانست با قلم و سرشت زیبای خود، زبان پارسی را به مردم بازگرداند.